

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawińska
Sędziowie:	SSA Ewa Cyran (spr.) SSA Katarzyna Wołoszczak
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) S.A. w W. - Zakładu (...) w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanych: A. K., P. K., J. W. (1), J. W. (2), M. K., A. W., S. G., H. G., S. P., J. P., M. W., P. C.

o składki

na skutek zażalenia (...) S.A. w W. - Zakładu (...) w P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu zawarte w wyroku z dnia 29 kwietnia 2014r. sygn. akt VII U 4474/13 w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego

postanawia:

1. z m i e n i ć zaskarżone postanowienia zawarte w punktach: 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2014r. w ten sposób, że kwoty zasądzone na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wynoszą 60 zł;
2. nie obciążać pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.

SSA Katarzyna Wołoszczak	SSA Marta Sawińska	SSA Ewa Cyran (spr.)
--------------------------	--------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20 22 i 24 wyroku z dnia 29 kwietnia 2014r. w sprawie VII U 4474/13, Sąd Okręgowy zasądził od odwołującego (...) S.A. w W. Zakład (...) w P. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. kwoty po 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że o kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. § 2 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Orzekając o kosztach Sąd Okręgowy miał na uwadze, że w niniejszym postępowaniu było rozpoznawane w istocie dziesięć spraw, które tylko technicznie zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, a nakład pracy pełnomocnika pozwanego organu rentowego, który sporządził dziesięć odpowiedzi na odwołania oraz wziął aktywny udział w dwóch rozprawach, uzasadnia zasądzenie na rzecz pozwanego kwot po 120,00 zł (tj. kwot odpowiadających dwukrotności minimalnej stawki opłaty zgodnie z powołanymi przepisami) w każdej z połączonych spraw.

W zażaleniu na powyższe postanowienie odwołujący, zaskarżając wskazane postanowienie w części ponad kwotę 60 zł, w odniesieniu do każdego z powołanych wyżej punktów orzeczenia, wniósł o jego zmianę w pkt 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22 i 24 w ten sposób, że kwoty zasądzone od pozwanego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego będą wynosić po 60 zł, tj. stawkę minimalną, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz odwołującego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Żalący zarzucał naruszenie przepisów:

- art. 109 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie,
- § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, poprzez błędną wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że w sprawie zachodzą przesłanki do przyznania pełnomocnikowi pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według podwójnej stawki minimalnej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Orzekając o wysokości przyznanych stronie kosztów procesu, sąd bierze pod uwagę celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy. Przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia (art. 109 § 2 k.p.c.).

Zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) - zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-4. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Zważyć zatem trzeba, iż co do zasady uzasadniony jest zwrot kosztów zastępstwa procesowego według wynagrodzenia w stawkach minimalnych, a dopiero konkretne okoliczności sprawy o charakterze szczególnym przemawiają za zasadnością zwrotu według stawki wyższej.

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny wskazuje, że w niniejszej sprawie brak szczególnych okoliczności przemawiających za zasądzeniem od odwołującego na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej przewidzianej w § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego ani problemy prawne występujące w sprawie, ani nakład pracy pełnomocnika związany z jej prowadzeniem, nie uzasadniają ustalenia kosztów wynagrodzenia pełnomocnika według stawek podwyższonych. Przede wszystkim - wbrew ustaleniom Sądu Okręgowego - nie przemawiał za tym szczególny nakład pracy pełnomocnika pozwanego, ponieważ nie odbiegał on w sposób istotny od przeciętnego, a nadto sprawy połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia miały charakter powtarzalny. W związku z tym argumentacja pełnomocnika pozwanego we wszystkich odpowiedziach na odwołanie była podobna, a tym samym wymagała mniejszego nakładu pracy od pełnomocnika. W uzasadnieniach odpowiedzi na odwołanie w istocie powtórzono argumentację zawartą w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji. Również nakład pracy pełnomocnika związany z uczestnictwem w rozprawach, nie był wyższy od przeciętnego.

Niewątpliwie także niniejsza sprawa nie była na tyle zawiła i skomplikowana, by uzasadniało to przyznanie podwójnej stawki kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego, tym bardziej, że - jak wskazywano - sprawy połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia miały powtarzalny charakter. Przedmiotem sporu we wszystkich dziesięciu sprawach było ustalenie, czy sporne świadczenia świąteczne wypłacone zainteresowanym przez odwołującego w latach 2010 – 2012 ze środków funduszu socjalnego są przychodem stanowiącym podstawę wymiaru składek. W ocenie Sądu Apelacyjnego powyższa sprawa nie wymagała od pełnomocnika pozwanego wyjątkowego nakładu pracy, czy też szczególnych starań w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Reasumując - wobec braku szczególnych okoliczności, nie ma podstaw do przyznania na rzecz pozwanego kosztów wynagrodzenia pełnomocnika obliczonego według podwójnej stawki minimalnej.

O kosztach postępowania zażaleniowego, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i nie obciążył pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego, uznając, że w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie nie ma podstaw do obciążania pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego, które w żaden sposób nie były związane z jego niewłaściwym postępowaniem. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego, przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należy przede wszystkim wziąć pod uwagę fakty związane z samym przebiegiem procesu, w tym również sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. akt II CZ 105/11).

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

SSA Katarzyna Wołoszczak	SSA Marta Sawińska	SSA Ewa Cyran (spr.)
--------------------------	--------------------	----------------------